

Forfatter: Grundtvig, N. F. S.

Titel: Sagas Tempel

Citation: Grundtvig, N. F. S.: "Sagas Tempel", i Grundtvig, N. F. S.: *Grundtvigs værker*, Faculty of Arts, Aarhus University. Onlineudgave fra Grundtvigs Værker:
https://tekster.kb.dk/text/gv-1809_119-intro-shoot-idm86.pdf (tilgået 23. juli 2024)

Anvendt udgave: Grundtvigs værker

Ophavsret: Materialet er dedikeret til public domain. Du kan kopiere, ændre, distribuere og fremføre værket, også til kommercielle formål, uden at bede om tilladelse. Husk dog altid at kreditere ophavsmanden.

[Læs CC0-erklæringen](#)

Digtet

I tillægget til *Kvædlinger* (1815) vedgår Grundtvig også, at digtet er aldeles uværdigt som "Liigvers" (s. 144). Det kan tilføjes, at det tillige er noget rodet eller ubalanceret. Det er ikke entydigt klart, hvem det digter-jeg er, der henvender sig direkte til Saga (strofe 1, 7, 9, 10, 12, 16, 17 og 20), og hvad jegets relation er i forhold til de mere objektive betragtninger af gudinden i andre strofer. I digtet optræder desuden en række unavngivne skjalde.

"Sagas Tempel" placeres i første strofe i en mytologisk ramme med indoptagelse af *Den ældre Edda*, hvor Odin og Saga drikker af historiens bæger (*Grímnismál*, strofe 7). Digtet er tilnærmet et norrønt metrum med rimløse tre-slags vers. Den norrøniserende stil opretholdes digtet igennem med asabilleder og allitterationer (Lundgreen-Nielsen 1980, s. 292).

Kun Odin og Saga synes at forstå historien til fulde; mennesket kan dog gennem skjaldene fornemme betydningen af tidernes gang og begivenheder. Desværre lytter skjaldene ikke altid til Sagas tale (strofe 9), og menneskene forfalder til at dyrke krøniken. Lundgreen-Nielsen udlægger denne anskueliggørelse i digtet som Grundtvigs beskrivelse af den bestandige vekslen mellem et poetisk syn på verdenshistorien (som noget positivt) og et tørt krønikestandpunkt, dvs. en kronologisk beretning af hændelser, der aldrig levendegøres og vækker læserens følelser (Lundgreen-Nielsen 1980, s. 292).

Det er altså de historiske *digtere*, der er de sande præster i Sagas tempel. Blandt dem regner Grundtvig Homer (jf. skjalden i strofe 3), de græske tragediedigtere (jf. strofe 6), Herodot (jf. oldingen i strofe 7) og Snorre. I de islandske sagaer og i *Völuspá* (*Vølvens Spådom*) finder han også et poetisk helhedssyn på historien (Michelsen 1956, s. 153). I denne forsamling placeres altså Müller.